

We Lwowie, dnia 17. listopada 1911.

Aleg 883

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie rozszerzenia
gmachu sejmowego.

Wysoki Sejmie!

Przy rozprawach nad Rubr. II wydatków budżetu krajowego na rok 1911 powziął Wysoki Sejm dnia 16 listopada 1910 następującą uchwałę:

„Sejm wzywa Wydział krajowy, aby poruszone przez komisję budżetową niedogodności i braki w urządzeniu gmachu sejmowego jak najspieszniej usunął, względnie dotyczące wnioski przedłożył na najbliższej sesji sejmowej.“

Niedogodności i braki, o których powyższa uchwała wspomina, były przedmiotem szerokiej dyskusji w komisji budżetowej przy debacie nad Rubr. II. budżetu krajowego na rok 1911. Podniesiono mianowicie niedostateczność biblioteki sejmowej tak co do jej umieszczenia jak i co do jej zasobów, potrzebę stałego umieszczenia w gmachu sejmowym urzędu pocztowego i telegraficznego, podniesiono dalej konieczność urządzenia lokalu, w którymby Pp. Posłowie mogli przyjmować strony do nich przybywające, a wreszcie potrzebę urządzenia toalet, umywalni i usunięcia innych braków i niedogodności.

Po przeprowadzeniu obszernej dyskusji nad poruszonymi powyżej brakami, stwierdzono, że większej części z objawionych postulatów będzie można zadość uczynić dopiero po przeprowadzeniu dobudowy w głównym gmachu sejmowym, albo po nabyciu jednej lub kilku z sąsiednich realności.

Prócz braków, przez komisję budżetową poruszonych, przedstawia gmach sejmowy liczne braki i w tej części, która jest przeznaczona na pomieszczenie biur Wydziału krajowego. W poprzednich latach starał się Wydział krajowy zaradzić przez dobudowę dwóch skrzydeł — w których mieszczą się dziś biuro melioracyjne, oddział techniczno-drogowy i biuro kolejowe. Dalsze rozszerzenie gmachu przez dobudowę skrzydeł jest już z powodu szczupłości gruntu niemożliwe. Chcąc też zaradzić dotkliwemu brakowi ubikacji na pomieszczenie biur, musi Wydział krajowy wynajmować III piętro w gmachu krakowskiego Towarzystwa wzajemn. ubezpieczeń a nadto inne mieszkania w paru blisko położonych kamienicach. Pomieszczenie jednak biur w budynkach, przeznaczonych na mieszkania prywatne a nie na biura, z natury rzeczy dogodnem nie jest, wobec wysokich cen mieszkań, jest bardzo kosztowne, przedstawia nadto tę ujemną stronę, że każdej chwili wypowiedziane być może.

Chcąc więc brakom gmachu sejmowego tak w jego części na użytek Wysockiego Sejmu, jak i w części na biura przeznaczonej, zaradzić, postanowił Wydział krajowy zaproponować Wysokiemu Sejmowi rozszerzenie gmachu sejmowego przez jego nadbudowę.

Według planów sporządzonych przez biuro budowlane Wydziału krajowego, proponowane rozszerzenie obejmuje:

1. nadbudowę III piętra nad traktem frontowym od ul. Kościuszki i traktem podwórzowym ku schodom w narożniku, przy departamencie V-ym
2. nadbudowę II piętra nad salami komisyjnymi, przy głównej klatce schodowej.

Łącznie z nadbudową III piętra wykonaną być ma rekonstrukcja schodów drewnianych kręconych, przez wszystkie piętra od parteru na III piętro i strych.

Przez nadbudowę III-go piętra uzyska się 29 lokali biurowych, bardzo obszernych, o 47 oknach. Jedne schody kamienne i projektowany II-gi wyciąg osobowy służy jako komunikacja z dolnych kondygnacji na III-cie piętro. Proponowany jest również nowy wyciąg elektryczny dla opału, w miejscu, gdzie znajduje się dotychczasowy, ręcznie poruszany.

Lokale biurowe na III-ciem piętrze, o łącznej powierzchni 1.057.00 m² są tych samych rozmiarów, co ubikacje zajęte przez Oddział rachunkowy wraz z mieszkaniem Dyrektora kancelaryi na piętrze II-giem.

Przez nadbudowę II-go piętra, koło klatki sejmowej, zyskuje się nowe sale komisyjne, bardzo znacznych rozmiarów wraz z dwoma przedpokojami. Po stronie lewej 2 sale o powierzchni 62.30 m² i 89.20 m², które przez otworzenie ścianki rozsuwalnej można złączyć w jedną, o łącznej powierzchni 151.50 m². Po stronie prawej są również 2 sale o powierzchni 97.75 m² i 140.30 m². Razem wszystkie sale mają powierzchnię 399.50 m².

Dostęp do sal nadbudowanych projektowany jest, albo przez schody prowadzące na galerie sejmowe, lub też z głównego korytarza na II. piętrze obok biblioteki. Cała budowa wykonaną być może bez przerwania ruchu w gmachu i urzędowaniu. Dach nad drugim piętrzem zostanie podniesiony tak, że dolne piętra nie będą przez deszcz uszkodzone. Dach nad salami komisyjnymi zostanie zniesiony i zastąpiony płaskim dachem holcementowym. W tej części zatem mogą deszcze spowodować uszkodzenia i konieczność naprawek.

Koszt proponowanej budowy wyniesie 300.000 kor. Na pokrycie tego wydatku proponuje Wydział krajowy zaciągnięcie w Banku krajowym pożyczki w 4^{1/2}% obligacjach komunalnych z okresem amortyzacyjnym 51 letnim, w takiej wysokości, ażeby waluta jej po strąceniu różnicy kursu i kosztów wstępnych wynosiła efektywnie 300.000 K. Kredyt na pokrycie I półrocznej raty tej pożyczki wstawia się do Rubr. XIII. preliminarza budżetu na rok 1912.

Na podstawie powyższego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie rozszerzenia gmachu sejmowego.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wykonania nadbudowy III. piętra gmachu sejmowego nad traktem frontowym od ul. Kościuszki i traktem podwórzowym ku schodom w narożniku przy departamencie V. i do nadbudowy II. piętra nad salami komisijnymi przy głównej klatce schodowej, kosztem 300.000 Koron.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia na ten cel pożyczki w Banku krajowym w $4\frac{1}{2}\%$ obligacjach komunalnych z okresem amortyzacyjnym 51-letnim w takiej wysokości ażeby waluta jej po strąceniu różnicy kursu i kosztów wstępnych wyniosła efektywnie 300.000 Koron.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

